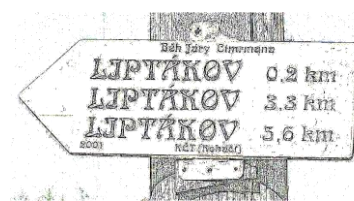

Liptákovské listy

Toto číslo vychází 17. 10. 2021. Občasník spolku SUP (Sport, Umění, Peří). Závod pořádá Turistický oddíl mládeže Roháči Kladno.

30. ročník Běhu Járy Cimrmana

Liptákov (Od našeho zvláštního zpravodaje) Všem příznivcům pohybu na zdravém vzduchu dáváme tímto na vědomí, že v neděli 17. 10. 2021 se bude konat už 30. ročník naší oblíbené kratochvíle – Běhu Járy Cimrmana. Běžci budiž oblečeni do civilních kostýmů, aby to bylo jako ze života. Poběžíme lesní cestou až na železniční zastávku Liptákov, a když tam bude zatačka, můžete zatočit. Vyvarujte se srážek s lesní zvěří a skrývejte se před četníky. Přejeme všem účastníkům příjemnou zábavu a hodnotné sportovní výkony.

Jak to všechno začalo

Už je tomu dlouhých 29 let. Psal se rok 1992 a na Parlamentu Turistického oddílu mládeže Roháči se projednával plán akcí. Tehdy poprvé zazněla myšlenka uspořádat kufroběžecký závod s názvem Běh Járy Cimrmana.

Inspirací pro jeho uspořádání bylo rozcestí Na Cimrmanském, které se nachází u zahradnictví v Kladně Rozdělově. Vedle tudy má tréninková běžecká trasa, kterou jsem probíhal za každého počasí více než dvěstěkrát do roka.

Hlavní důvod pořádání ale neprozradím naplno ani dnes. Ale když naznačím, že klíčem k rozluštění této hádanky je jedno heslo z Propozic, zasvěcení už vědí...

V prvním roce se objevila zpráva o konání závodu na titulní straně Kladenských novin. Už jsem tušil, že závod bude hodně slavný, lze očekávat alespoň stohlavou účast a potřást rukou mi přijdou i herci Divadla Járy Cimrmana, protože Kladenské noviny čtou a tohle si rozhodně ujít nenechají. Přiblížil se očekávaný den. Sledoval jsem předpověď počasí. Proto, že mám rád extrémy, zaujala mě možnost, že by mohlo sněžit, což předpověď připouštěla.

Běh Járy Cimrmana – zážitek pro všechny generace

jsem jim řekl: „Je více kategorií než závodníků. Všichni jste vyhráli! Kategorie zachováme, ale prosím všechny, aby se vydali na dlouhou trasu. Ostatní pořadatelé pojedou autem do cíle. Já pojedou před Vámi na kole a budu rýt šipky do sněhu.“ A tak se stalo. Odstartoval jsem tlesknutím, zapnul stopky a odjel do lesa. Deset statečných běželo za tím šilencem vpředu. Netušilo, kam je zavede a zda se vrátí domů. Vše nakonec dopadlo dobře. Nikdo nezabloudil a všichni dorazili do cíle.

dozvědět něco málo z tajemství obsahu kufrů. Zatímco Kamča Kočková měla v kufru hřebíky, Efka Tatičková nezapřela své čtenářské založení, takže jako zátěž zvolila Malého Bobše, fyziku a další knihy. Její táta pak v rozhovoru přiznal, že má v kufru desetakilový kus železa. „Do takové zátěže se nedá ve vzteku ani kopnout“, glosovala to pak v šotu moderátorka televize KASS. Úvod 5. ročníku skandálně narušil nepovolený demonstrant Tomáš Bartušek.

sníh – absolvoval Zdeněk Kučera celou trať na běžkách Rok nato pro změnu dovezl Metod Fikes do cíle potomka na trakaři.

U příležitosti 20. ročníku byla vydána brožura s popisem historie závodu, z níž jsem v tomto článku čerpal. A při té příležitosti jsem předpověděl také jednu technickou zvláštnost.

Almanach vydaný ke dvaceti letům závodu by měl obsahovat i údaje z 20. ročníku. Zároveň ale právě 20. ročník je ideální čas, kdy by se měl dostat mezi běžce.

Vítěz prvního ročníku Tomáš Bartušek s putovní trofejí.

Obě trasy jsem pečlivě značil barevnými fábory a latexovými šipkami. V den závodu lilo a barva z faborů stékala. Ale po poledni, kdy jsem značení dokončil, se mezi kapkami deště objevily sněhové vločky. A odpoledne přišla chumelenice jak z pohádky. Celý les pokrylo dobrých 10 centimetrů mokrého sněhu.

Ale nakonec se vše v dobré obrátilo. Na startu se sešlo 10 závodníků v různých kategoriích.

Hanušovi na startu 3. ročníku 1994

Další ročníky

V prvním ročníku se běžela jen dlouhá trasa dlouhá pět a půl kilometru. O rok později se přidala i trasa kratší o délce 3,3 kilometru. Ale teprve roku 1994 se přidalo to, co dělá z našeho kufroběhu tak trochu rodinnou záležitost. Tedy dětská trasa zvaná K chalupě a zpátky. Třetí ročník byl ale průlomový i po dalších stránkách. Poprvé v historii závodu jsme měli zahraniční účastníky z dalekého Curychu.

V kufru mám Malého Bobše, fyziku a další knížky. Efka Tatičková a vpravo Kamča Kočková, televize KASS 1995

Zaznamenali jsme i první lékařskou hlídku s rouškami (ano, v roce 1994!) a nosítky. Poprvé byl z průběhu závodu natočen film, který dokumentoval průběh závodu a jeho atmosféru. Zaznamenali jsme též rekordní účast 26 startujících. Roku 1995 se díky šotu kladenské kabelové televize KASS se závod objevil i na televizních obrazovkách. Díky němu jsme se mohli mimochodem

Martina Švandová s Luckou 1996

Jeho žádost o uzákonění kategorie velocipedistů byla po zásluze odmítnuta, ale v pozdějších letech se již velocipedisté objevují poměrně běžně.

V 7. ročníku jsme měli na startu už 98 běžců, o rok později harmonikáře. A když jsme se na startu sešli podesáté, byl odhalen nový rozcestník Na Cimrmanském se značením k Liptákovu. Ten ale po letech zreznul natolik, že musel být nahrazen novým. Tato stará směrovka se tak dochovala jen ve vzpomínkách.

Miroslav Pantáta Fanta byl první, kdo obhájil putovní kufr. Na snímku z roku 1997 s nukem Tomášem Merthem.,

Kategorie pro rodiče s kočárky nazvaná krossmutter (nezaměňovat s německým grosmitter) je na pořadu od 14. ročníku. Ten byl také nejpočetnější, 102 duší jsme od té doby nepřekonali.

V 16. ročníku jsme zaznamenali prvního živého koně – ponika Orina. V 17. ročníku vytvořil krásný traťový rekord Miloš Kmuníček. A v 18. ročníku – třebaže nebyl

Miloslav Hopik Kníže (vpředu) radostně veze do cíle ženu Olgu (vzadu) roku 1998

A tisknout jednu ze stránek přímo v cíli je komplikované. Jak to tedy udělat? Pro podobnou publikaci k 30. výročí už řešení mám. Použijeme výkřik techniky posledních let, který nahradí bývalé tablety a ipady a způsobí zastavení jejich výroby. Ano, mám na mysli internetový papír, který připojí tištěnou brožuru k internetu a stáhne aktuální verzi dokumentu a ten po odpojení antény zůstane dále vytištěn, jako by právě vyjel z laserové tiskárny.

Zlatý špaček je už dlouhá léta vytouženou cenou pro kufroběžce kuřáky

Vymazat ho bude možné až dalším připojením na web. Jubilejní 30. ročník je tady. Tak jsem zvědav, jak si s výše uvedenou výzvou pánové z tiskárenské firmy poradí.

Pořádající oddíl Roháči už třicetiny oslavil

2. ročník vyhrál vedoucí pořádajícího turistického oddílu mládeže Roháči Kamil Podroužek

Měli startovat na dvou různých vyznačených trasách. Z pořadatelů jsem trasy znal jenom já. Závodníci věděli jen to, že se běží do Liptákova, inkognito tohoto místa jsem neprozradil. Ale značení bylo pryč, šipky byly bezpečně pod sněhem. Co teď?

Řešení bylo jednoduché. Před startem jsem měl pohovor se závodníky, úvodní řeč, kterou mám jako startér do dneška. A tam

Další kapitoly z historie

Dlouholetí účastníci zajisté poznali, že text převzatý z brožury k 20 letům závodu je neúplný. Nechtěl jsem většinu vydání zaplnit starými texty. Koneckonců kompletní brožura ve verzi pro tisk je stále v nabídce webové stránky behjc.rohaci.com v sekci Historie též stránky najdete totéž po jednotlivých letech. Teď tedy navážu povídáním o dalších ročnících, které v brožurě zachyceny nejsou. A zrovna u 20. ročníku přidám něco, co není ani na webu, ať si za ty peníze za výroční tiskovinu přijdete na své.

Jubilejní 20. ročník

Plavu u ostrůvku na Záplavách, vylezu z průzračně čisté vody (fantazie mi nikdy nechyběla) a z ničeho nic telefon. Byl z Komise rady města Kladna pro životní prostředí. Dověděl jsem se, že se chystá výstavba stanoviště cyklostezky s cimrmanovskou tematikou. A zda by mi nevadilo, že by došlo k odhalení památníku Járy Cimrmana u příležitosti 20. ročníku běhu. A jako bonus město pozve pana Svěráka a pošle pro něj limuzínu s řidičem.

My jsme byli vždycky tak trochu stranou oficiálního proudu. Podobné věci jsem nikdy nevyhledával. Ale na druhé straně na možnost pozvat někoho z Divadla Járy Cimrmana už se mě ptalo několik běžců. A limuzína s řidičem zní přece jen líp než otřískaná fabie, nehledě na to, že těsně před závodem musím špikovat, kompletovat ceny, vařit čaj a vůbec mám na starost spoustu důležitých věcí. Takže po poradě s jádrem organizátorů jsem kývnul.

Pak proběhlo několik telefonních hovorů, mailů a osobních schůzek. K 20. ročníku jsem nechal dělat hrnečky se jmény pro nejčastější běžce a pořadatele. K tomu mě inspiroval film o Divadle Járy Cimrmana Nejistá sezóna. I pan Svěrák ho měl připravený. Byl na něm mimo křestního jména obrázek ze startu.

Vše nakonec proběhlo v pohodě. Jen při odhalování dvojsloupí byl problém, protože jsme s panem primátorem tahali každý za opačný konec prostěradla a umělecké dílo tedy zůstávalo stále zahaleno. Nicméně nakonec se podařilo. Až to budu dělat příště, už vím, jak na to. Velkou radost jsem měl i z toho, že hrnečky se moc líbily. K tomu mám taky historku. Pár let poté jsem dostal mail, že jedna z účastnic si památní hrneček rozbila. A kamarádka jí chtěla udělat repliku, jen potřebovala obrázek (protože ten byl pro každého účastníka jiný, byl to vždy jeho snímek ze závodu). Rád jsem poskytl a znova mě to potěšilo.

A co pan Svěrák? Na startu ani v cíli nebyl. Nicméně město ho oslovilo. Až večer po závodě jsem objevil mail od pána, který se stará o plánování akcí pana Svěráka s omluvou z důvodu velkého pracovního zaneprázdnění. Což samozřejmě chápu. Aspoň vím, že jsme udělali maximum možného. A závod jsme si užili i tak. Přidám pravidelný report ze stránek běhu.

Běh Járy Cimrmana má za sebou 20. ročník. Konal se za pěkného podzimního slunečného počasí v neděli 16. října 2011. Slavnostní zahájení obstaralo odhalení dvousloupí Járy Cimrmana, které bylo zbudováno zejména díky iniciativě pana Neumanna a pana Jadwisczoka z Komise rady města Kladna pro životní prostředí. Slavnostního odhalení se zúčastnil rovněž pan Volf a pan primátor ing. Dan Jiránek. O zobrazených erbech hovořil rovněž přítomný autor dvousloupí pan Ctirad Čech. Po odhalení tohoto dvousloupí již začal hlavní závod.

Na startu dětské kategorie „K chalupě a zpátky“ se zaprezentovalo u Šenkýřky celkem 11 batolat. K nejmladším patřili Lukášek Herbst, Adélka Hamouzová a Matýsek Wyderka. Zdrobněliny jejich křestních jmen používám záměrně. Oslava narozenin je totiž něco, co dosud zažili jen jedenkrát v životě. Nejrychlejší byl Kája Podlešák, v dívkách pak Anička

Knížetová. Letos se běželo k permíkové chaloupce, kterou obstarala Šenkýřka.

Pak už se dostalo na starší kategorie. Letos jsme viděli vedle sebe plavce Jiřího Štěpána, který byl při útěku z plovárny jen nepatrně rychlejší než Zdeněk Kučera, který ho pronásledoval na běžkách. Ani jeden z nich však neměl na letošního absolutního vítěze Pavla Cabrnocha.

V cíli pak byly k dispozici brožury Všechny cesty vedou do Liptákova, zápalky věnované panem Nešporem, které byly oblíbenou cenou zejména u dětí, promo DVD Beatles Revival, DVD z minulého ročníku a hrnečky pro nejčastější účastníky a nejpilnější pořadatele.

Celkem letos bylo 70 startujících. Pokud děti vyhraními sirkami les nevypálí, pak se na lesních pěšinách setkáme i napřesrok. V opačném případě to bude jeden z prvních kufroběhů vedoucích po spáleníšti.

Terka Wyderka s Máťou 2011

21. ročník

Po prostudování výpovědí smyslných svědků (výraz očitý svědek je známý, je to ten, kdo něco vidí na vlastní oči, smyslný svědek je pak analogicky ten, kdo něco vnímá všemi smysly, tedy třeba i sluchem a čichem) máme poprvé v historii tři vítěze - dva dlouhé (Dlouháný z Roudnice) a třetího velkého, tedy nikoliv postavou, ale zejména podávanými výkony a také způsobem, jakým podávané dokáže podat - Miloše Kmuníčka. Láda Tlustý je staronovým nejstarším účastníkem. Máme ale i novou nejstarší účastnici. Tou je paní Helena Šimůnková, která letos absolvovala krátkou trasu ve věku 78 let. Tohle bych měl asi vysvětlit i těm, kdo na závodě byli. Paní Šimůnkovou jsem potkal na trase, mluvili jsme spolu. Chystala se na závod už déle a letos to vyšlo. Šimůnkovi tedy měli na trati závodu tři generace. Já pak spěchal do cíle a provedl ve spěchu vyhlášení vítězů. Paní Šimůnkovou i se Zbyňkem jsem ale potkal při návratu v Rozdělově. Uvědomil jsem si, že jsem ji nevyhlásil. Ptal jsem se jí a prý nebyla přihlášená. Proto jsem ji tedy s jejím souhlasem dočasně zaprezentoval a uvádím ji jako nejstarší účastnici našeho kufroběhu. Naše heslo Běh Járy Cimrmana - zážitek pro všechny generace zároveň inovují a měním na Běh Járy Cimrmana - Závod s lidskou tvář. Když už jsme u těch rodin a taky u těch rekordů, zaznamenali jsme i rekord v počtu rodinných účastníků. Letos startovali Lenka, Mirka, Petra a Petr

Jermanovi, Zdeněk Jerman s malou Štěpánkou Jermanovou, bratr Tomáš Burian, nastávající zeť Lukáš a pes Jáchym. Pan nastávající tedy už nesmí od svého úmyslu odstoupit, protože co je na internetu psáno, to je dáno a žádná editace stránky už ho z toho nevyseká.

Kategorie Krossmutter 2012 - foto Vladimír Dlouhý

22. ročník

Jaký byl? Myslím, že ti, kdo dorazili na start, nelitují. Přestože od čtvrtka každý den silně přšelo a v předvečer závodu přišla dokonce regulérní bouřka, v neděli po poledni se jako zázrakem obloha roztáhla a objevilo se slunce. Asi se chtělo podívat na náš závod a na to, co nového přinese.

A přinesl toho docela dost. Na startu jsme viděli už leccos, ale vynalézavost kufroběžců nezná hranic.

Takže letos jsme na startu viděli třeba lakýrníka krásně bílého od barvy (někdo si na to jen hraje, ale já měl po ranním značení latex opravdu všude), ale hlavně zpravodaje s krásnými kufříkovými psacími stroji.

A tak mohli reportéři na svých krásných nových strojích popsat i úvodní závod kategorie batolat.

Těch se na startu sešlo tentokrát sedm. Vyhrál Štěpán Stohr před Josefem Krupičkou, Jáchymem Ryzničem a Ondřejem Stohrem. Z dívek byla nejrychlejší Kačenka Maulisová (její bratr Franta kdysi absolvoval závod v kočárku pilotovaném Luďkem Maulisem), za ní byla Štěpánka Jermanová a Zuzana Traplová. Ale vyhráli opravdu všichni, vždyť je většinou řeč o dětech kolem dvou tří let. To o pár minut později už šlo o všechno. Na start hlavního závodu se postavilo celkem 51 závodníků. Nelze napsat lidí, protože v tomto čísle jsou i psi a drobné domácí zvířectvo. A šlo o hodně, vždyť v sázce byla i vysoce prestižní cena - putovní Cimrmanův kufr.

Já jsem po startu jel před závodníky krátké trasy na kole, a tak mohu potvrdit, jaký je to kalup. Platí to zejména o Danielu Krupičkovi, Jakubu Krejsovi a Matyáši Vargovi, ale i o Valentýně Vargové, Aničce Knížetové a Alici Svrčkové, kteří absolvovali krátkou trasu v kategorii dívek.

Zbytek závodníků zatím sváděl tuhý boj na dlouhé trase. Nakonec z něho vyšel vítězně jeden z loňských vítězů Vladimír Dlouhý. Putovní kufr tedy symbolicky putuje do Roudnice nad Labem. Vláda hned v cíli vyndal svůj psací stroj a jal se ujmout své zpravodajské povinnosti.

Rekord se letos měnil zejména ve statistice nejzkušenějších účastníků, účastnic, a to díky Láďovi Tlustému, paní Poláčkové a paní Pivoňkové. Úmyslně píšu o nejzkušenějších, protože titul nejstarší mi k těmto dnes už tradičním závodníkům prostě nesedí.

Rodinná dynastie

23. ročník

Co se Vám vybaví, když se řekne triadvacátý ročník Běhu Járy Cimrmana? Mně nejpočetnější rodina Jermanova, která čítala 12 členů, a to do toho nepočítám Medvídku z Bogoty. Saně na kolečkách a krásné retro kočárky. A taky Vojta Podroužek a jeho vítězné gesto v cíli závodu batolat. Nebo Terka Wyderka s Máťou, Johankou a Metodějem. Paní Poláčková, Pivoňková a Šimůnková, naše nejzkušenější účastnice. Spurt Dlouhánů z Roudnice s kufříkovým pletacím strojem. Kamila Doubková, Zlatá špačice, kterou jsem zapomněl v cíli ocenit. Její kolega špaček Roman Tuček a jeho pohoštění v cíli. Tradiční dvojkolo pánů Kuthana a Buriana. Naše tradiční hostesky a hostesové, kteří mě v tom nenechali ani tentokrát. Moje žena Markéta, která dělala otočku batolat a startovala hlavní závod. A pěkná reportáž na titulní straně Kladenského deníku, za kterou vděčíme paní redaktorce Řečinské. Pěkné obrázky z objektivu Petra Soukupa, Josefa Fliegera a Věry Caltové. Výkony všech celkem 58 závodnic a závodníků. A v neposlední řadě úspěch patnáctiletého vítěze Daniela Krupičky, který si zaslouženě odnesl putovní kufr.

24. ročník

Bylo nás letos celkem 70. Nechyběli tradiční účastníci, zejména rodina Vargova, ale třeba i Lenka Rusínová, která sice nemá všechny ročníky, ale od své první účasti snad nechyběla. Ujít závod si nenechal ani tradiční rodinný klan Jermanů a Judáků včetně Štěpánky na kolečkových saních. A právě ti drze předjeli kočár samotného ataše pro styk s lesní zvěří, který se svou ženou a hlavně dvojčaty Vojtou a Pětou vybojoval druhé místo. Putovní kufr obhájil loňský vítěz jinoch Krupička, nechybělo ani trio nejzkušenějších účastnic, paní Poláčková, Pivoňková a Šimůnková. Jsem svědek, že nešly jen tak procházkou, ale opravdu běžely. Mé osobní poděkování patří půjčkovně kočárků manželů Hrdličkových ze Mšena u Mělníka - díky nim jsme měli nejmladší dvojčata v nejstarším dvojkocháru.

25. ročník

Loňský vítěz Daniel Krupička chtěl letos vytvořit traťový rekord, ale několik dnů před závodem si vidlemi propíchl nohu. Život vesnické mládeže prostě není snadný. Přejeme brzké uzdravení a věříme, že ještě neřekl své poslední slovo a za rok se objeví v plné formě.

Díky tomu se otevřela šance pro další účastníky. A tu nejlépe uchoopil za pačesy Zbyněk Šimůnek. Putovní kufr tedy na rok putuje do jeho vitríny.

Asi minutu za ním dorazila Terka Wyderka a stala se tak nejúspěšnější ženou letošního ročníku na dlouhé trase. Chybělo málo a mohli jsme mít první dámskou držitelku putovního kufru ve čtvrtstoleté historii.

26. ročník

Všechno je jednou poprvé. A tak i my jsme poprvé vyhlásili vítěze v opakovaném ceremoniale až podruhé, třebaže vybíhal spolu s ostatními něco po třetí odpoledne a vyhlášení se konalo až po čtvrté, abychom krátce před pátou stihli vlak. Nevěříte, že umím do pěti počítat? Tak poslouchejte. To bylo tak...

Na Cimrmanském se sešlo úctyhodných 79 kufroběžců. Slunce v úplňku doslova pralo, byl to asi nejteplejší ročník v historii. Ještě před startem se při rozvečivování zranil dvouletý Vojta Kratina nešťastným pádem na hlavu. Diagnóza: Akutní boule. Přesto Vojta k závodu obětavě nastoupil, a dokonce porazil svého o pár minut staršího bratra Petra.

Kategorie batolat se ovšem neobešla bez politováníhodného nedopatření, ke kterému dochází jen jednou za 25 let. Závod jsem totiž odstartoval a zapomněl zavolat dlouholetou guru této kategorie Šenkýřku, která mezitím opodál prezentovala opozdilce, takže výsledky jsme udělali pomocí cílové kamery s využitím metody radioaktivního uhlíku (s přesností cílových časů plus mínus dvě stě let).

Pak už přišel hlavní závod. Vítězem byl vyhlášen Zbyněk Šimůnek a obhájil tak putovní kufur. Než s ním však stačil odjet, došlo k protestu ze strany Daniela Krupičky, který běžel dlouhou trasu a měl čas lepší. Navíc časem 24:42 překonal traťový rekord Miloše Kmuníčka, s nímž jsem shodou okolností těsně před startem na toto téma mluvil. Byl běhat a hovořit o tom, že dokud má traťový rekord, k účasti na závodech ho nic nenutí. Takže pane Kmuníčku, to je výzva!

Díky změně absolutního vítěze došlo tedy k opakování ceremoniale, což je věc známá z filmu Jáchyme, hoď ho do stroje. Děkuji oběma kufroběžcům za sportovní přístup při předání kufuru. Pro mě jsou vítězi oba.

Jak to tak po sobě čtu, vypadá to, že šestadvacátý ročník byl samý renonc a přehmat. Ale stejně: Že to stálo za to?

27. ročník

Putovní kufur poprvé získali společně otec se synem Šimůnkovi. Ti byli zastoupeni ve třech generacích, protože na trati nechyběla ani Zbyňkova maminka, která byla nejstarší účastnicí. Ale zaznamenali jsme i rekord na opačném pólu. Nejmladší nejen v závodě, ale v celé sedmadvacetileté historii se stal Kryštof Osvald. Překonal rekord Natálky Jindrové, v době startu mu bylo pouhých 12 dnů! A díky nápadu kufroběžkyně Jitky Mužíkové mu tímto udělujeme pomyslnou cenu Zlatý dudlík. Cenu raději opravdu necháme jako pomyslnou, protože opravdu nevím, zda by se používání dudlíku postříkaného zlatým sprejem obešlo bez následků. :)

28. ročník

Máme za sebou již 28. ročník Běhu Járy Cimrmana. Jaký byl?

Teplý a slunečný pro všechny účastníky. Teplota překročila 21 stupňů Celsia, na slunci bylo ještě víc. Vítězný pro majitele putovního kufuru Matyáše Benedikta. Početný z hlediska startovního pole, bylo kolem osmdesáti účastníků.

Bloudivý pro ty, kdo bohužel odbočili po šipce, kterou udělal do lesa neznámý zloduch. Uspěchaný díky zpoždění zaviněnému navigací zakufrovaných kufroběžců na správnou cestu. Krvavý pro loňského držitele putovního kufuru, který se při pádu pořezal na ruce o poškozené ucho kufuru. Vynechaný pro Petru Vargovou, která chyběla poprvé v historii. Úspěšný pro partu pořadatelů, zase jsme to dali, byť v omezeném počtu. Zdokumentovaný díky Jiřímu Skálovi a Jitce Krňanské, nezávislým novinářům a fotografům.

A hlavně krásný díky Vám všem, kdo jste se na něm podíleli jako pořadatelé, účastníci a diváci.

Vojta a Pěta Kratinovi 2019

29. ročník

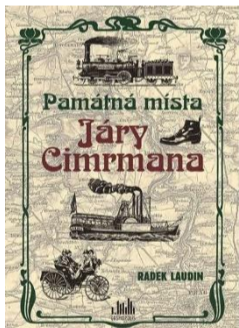
Rok před svými třicátinami se závod vrátil ke svým lehce undergroundovým kořenům. Byl to první ilegální ročník. Po trasách Běhu Járy Cimrmana se letos vydalo 32 kufroběžců. V tomto čísle jsou ovšem započtení psi a domácí zvířata včetně plyšových. Účastníci z řad lidí pak startovali ve dvou vlnách. Dětská kategorie odběhla svůj závod po zcela nové lesní trase tak, aby se s ostatními nepotkala. Poutníci se vydávali na trasu průběžně podle svého příchodu na start. A jak to tedy dopadlo? V kategorii batolat byla poprvé v historii vyhlášena kategorie zbloudilých běžců. Vyhrál ji Nikolas Kovalčík, který byl nejrychlejší, ale neměl kufur, proto budiž vyhlášen ve zvláštní kategorii. Za ním se umístil David Záh a v kategorii dívek jeho sestra Jana. Tradiční kategorii batolat s kufrem ovládl Vojta Kratina před svým o pár minut starším bratrem Petrem. Za nimi skončil Kryštof Osvald. V kategorii dívek byla nejrychlejší Mia Osvald. Na nejdělsí trase si korunu (dříve korunu) krále kufroběžců odnáší ten, který je uveden pod pseudonymem Karel Běhavý. Jeho skutečné jméno redakce zná, ale nechce zveřejňovat. Koneckonců koho si obyčejný člověk představí pod jménem Edson Arantes Dos Nascimento? Asi nikoho. Jen opravdový znalec ví, že se

tento fotbalista proslavil pod jménem Pelé. Karel Běhavý je tedy jakýsi Pelé našeho kufroběhu. Mimo korony si mohl na rok odnést i putovní kufur, ale po vyfotografování ho odevzdal zpět do depozit pořadatele. Pišu to hlavně proto, abych za rok, až budu vzpomínat, kdo mi má cenu vrátit, jsem si včas uvědomil, že ji mám já. Jsem hlava děravá a lepší to nebude. Karel ovšem nesplnil zásadní podmínku, kterou je zaplacení startovního. Na startu se mi omlouval, že na něj nemá. Proto dalším vítězem budiž vyhlášen kufroběžec s iniciálami LM. Kdo si pod touto zkratkou představí Lidové Milice, toho ujišťuji, že je to podobnost čistě náhodná. Co napsat na závěr? Vybavuje se mi dialog z konce filmu Černí baroni. Mám před očima nádraží a na něm vojína Kefalina v podání Ondry Vetchého, jak říká: „Ale stejně, že to bylo všechno absurdní?“ A major Haluška ztělesněný Pavlem Landovským odpovídá: „Veru bolo. A čo si predstavujete pod takým slovom absurdní?“

Zleva LM, Karel Běhavý a MŠ.
Foto z ilegálního ročníku 2020.

Památná místa Járy Cimrmana

Je nám ctí, že rozcestí Na Cimrmanském se dostalo mezi Památná místa Járy Cimrmana. Alespoň podle stejnojmenné knihy Radka Laudina. Našemu závodu je tam věnována jedna kapitola. Autor mě před vydáním knihy kontaktoval, poskytl jsem mu nějaké informace, materiály a fotografie. Knížka, která vyšla roku 2016, je celkově zajímavá a jsem rád, že se do ní náš kufroběh zapsal. Internet je věc pomíjivá, ale kniha je alespoň pro mě něco, co tu zůstane navždycky. A díky extrémnímu zájmu čtenářů byl zřejmě proveden dotisk, takže kniha by měla být u dobrých knihkupečů k dostání.

Jsme ve vesmíru sami?

Odpověď na tuto otázku zaměstnávala a zaměstnává mnohé vědce i spisovatele vědeckofantastických románů. Naši kufroběžci odpověď znají. Nejsme sami. Ve vesmíru ani na zeměkouli. V Čechách, ba i v okrese Kladno lze najít závody spojené stejnou myšlenkou. Inspirací pro vznik kladenského Běhu Járy Cimrmana byla kdysi mimo rozcestí Na Cimrmanském i podobná akce svazáků z Jirkova u Chomutova. Později se něco podobného konalo třeba u Třeboně. Vyloženě spráteným bych nazval Běh Járy Cimrmana v Novém Strašecí. Jednoho ročníku jsem se s rodinou zúčastnil. Se starostou města, které akci pořádá, nás spojuje účast na běžeckých závodech. Ten závod, je jiný, koná se na Silvestra přímo na náměstí, ale spojuje nás recese a „smysl pro nesmysl“. Kladenský závod má ale delší historii a právem se pyšní titulem Nejstarší kufroběžecký závod na Kladensku.

Také v Novém Strašecí už oslavili jubileum

Pořadatelé

Jádrem pořadatelů prošlo Turistickým oddílem mládeže Roháči. Ten vznikl v roce 1986 po rozpadu oddílu Rysy. Je členěn na jednotlivé družiny, které se scházejí vždy jednou týdně. Zde se dětem věnují rádcové ve věku kolem 15 - 20 let. Děti se učí pracovat s mapou, orientovat se v terénu, hledat spojení ve vlakovém a autobusovém jízdním řádu, poznávat rostliny a zvířata nebo hrají divadlo. Celý oddíl se schází jednou měsíčně na oddílové schůzce, kde si děti zahrají hry, dovědí se informace na příští měsíc a dostanou oddílový časopis. Oddíl pořádá i víkendové akce. Vrcholem činnosti jsou pak tábory Letní a Zimní Expedice. Náš oddíl se také podílí na pořádání ekologických či sportovně turistických akcí, za všechny lze jmenovat Přechod republiky, Turistický závod mládeže či Běh Járy Cimrmana. Nábor nových členů bývá začátkem školního roku, ale je možný i v jiném období.

Kdo jednou zkusí, nechce jinak

Tuto větu Simony Stašové z filmu Přítelkyně z domu smutku lze vztáhnout i na náš závod. V propozicích jsou uvedeni nejčastější účastníci, manželé Vargovi, třebaže ani oni už nemají všechny ročníky. Ale ocenit lze i ty, kteří se třeba o závodech dověděli později nebo třeba v době prvních ročníků ještě nebyli na světě. Z tohoto pohledu lze ocenit třeba rodiny Fliegerových a Hospodářských, nejpočetnější rodinný klan Jermanů a Judáků, Rusínovy, Řenčovy a mnohé další rodiny. Zapomenout nesmím ani na tradičního Zlatého špačka Romana Tučka. A mohl bych jmenovat další, ale neudělám to. Pokud bych měl seznam příliš dlouhý a někoho vynechal, byla by to škoda. Takže děkuji všem, kdo objevili kouzlo závodu a pravidelně se vrací.

Poklady z půdy

Kdybych chtěl něco předstírat, nazval bych tento článek třeba Z archivu autora. Ale pod slovem archiv si představuji police plné utříděných dokumentů. Tohle je něco jiného. Vykličím půdu a v rohu pod střechou se objeví povědomá papírová krabice. A v ní Kladenské noviny – ještě dávno před jejich začleněním do Deníků Bohemia. Legendární článek s citací propozic na titulní straně. A také další podobné tiskoviny. Začtete se tedy do řádek na žlutém papíru. Zajímavé jsou i další články – třeba o setkání pana Stehlíka se zaměstnanci Poldovky. To se ale na náš plátek nevejde. Jsou zde jen články týkající se našeho běhu. Jen v jednom případě jsem udělal výjimku – a tu najdete níže.

PŘIJĎTE NAJÍT SVŮJ LIPTÁKOV!

Běh Járy Cimrmana

Tuto sobotu, 17. října od 15 hodin, proběhne v Kladně velký kufroběžecký závod Běh Járy Cimrmana.

SPOJENÍ: Autobusem MHD č. 6 na konečnou Rozdělov, dále asfaltovou cestou asi 200 metrů za VKD podél ohrady. Pak se koukni vlevo a máš vyhráno.

START: Rozcestí na Cimrman-ském, 15.00.

CÍL: Železniční zastávka Liptákov ukrytá hluboko v lesích.

TRASY: Vedeny po lesních cestách,

delší částečně také po asfaltu. Délky tras: 5,6 a 3,3 km.

PODMÍNKY: Závod se koná jako připomenutí myšlenek Járy Cimrmana. Na rozdíl od olympijské myšlenky *Nej důležitější vyhrát, ale zúčastnit se Cimrman propagoval zásadu aby to bylo jako ze života.* Doslova říkal: „*Bude-li vás honit čertík, nebo budete-li spěchat na vlak, také neodložte zavazadla a nepřevléknete se do trenýrek s lampasy.*“ Proto je v našem závodě zakázán sportovní oděv a obuv. Podmínkou jsou delší zimní kabáty a kufří, čím starobylší, tím lepší. Na cestách nebude omezena doprava, proto je třeba vyvarovat se srážek s dopravními prostředky a lesní zvěří.

Kladenské noviny z roku 1992. Vyšli jsme na titulní straně.

PŘIJĎTE NAJÍT SVŮJ LIPTÁKOV!

Běh Járy Cimrmana

(pokračování ze str. 1)

- KATEGORIE:** 1. venkovské mládež (6–11 let), trať 3,3 km, zátěž 2 a 1 kg
2. venkovští dospívající (12–14 let), trať 3,3 km, zátěž 5 a 3 kg
3. venkovští jinoši, jinožky (15–17 let), trať 5,6 km, zátěž 7 a 5 kg
4. další venkované a venkovanky (18–39 let), trať 5,6 km, zátěž 10 a 5 kg
5. rada starších (40–99 let), trať 5,6 km, zátěž 10 a 5 kg
6. běžci ze záhrobí (nad 100 let), trať 5,6 km, zátěž 10 a 5 kg (první číslo u zátěže se týká hochů, mužů a starců, druhé dívek, žen a stařen. Zvlášť kategorie chudé venkovské mládeže se skládá z pohublých a otrhaných závodníků).

STARTOVNÉ: 10 Kčs, u kategorie chudé venkovské mládeže zdarma.

PŘIHLÁŠKY: přímo na startu závodu do 14.45.

DOPRAVA ZPĚT: zajištěna vlakem ze stanice Liptákov, příjezd okolo 17. hodiny.

CENY: hodnotné, odpovídající výši startovního. Spornuje firma HO-PA-COLA.

Občerstvení je zajištěno, výsledky budou závodníkům zaslány. Ostatní informace podává Pavel Kratina, Vašíčkova 3046, Kladno 4. (ag)

Jak jsem již předeslal, při scanování článků o kufroběhu jsem v jednom případě udělal výjimku. Na téže stránce, kde se píše o Běhu Járy Cimrmana, je článek o Jaromíru Jádrovi. Já jsem spíš fotbalový příznivec, ale přece jen... Kdyby mi někdo v roce 1994 řekl, že roku 2021 oslaví běh 30. výročí a Jágr rozhodne extraligový zápas s Litvínovem, asi bych mu nevěřil. Ten pocit byl tak silný, že jsem opět po letech vzal tužku a papír a napsal písničkový text na známý nápěv. Nebudu Vás s ním unavovat, ale pár řádek sem na závěr přece jen dám. A ještě předtím ocituji větu ze hry Divadla Járy Cimrmana Vražda v salonním kupé. Bude to taková pěkná tečka za tím dnešním případem.

Dokud tráva bude růst,

Jarda Jágr hrát

a Jára Cimrman

po Kladně běhat,

na liptákovský lán

kroky své budu hnát...

Běh Járy Cimrmana

Jak jsme nedávno informovali, 15. října proběhl 3. ročník "Běhu Járy Cimrmana". Po předloňském zasněženém a loňském zmoklém ročníku, překvapilo tentokrát pořadatele sluníčko, které na trať přilákalo rekordní počet účastníků. Vítěz a nový držitel putovního kufří Robert Fritsch zaběhl nový traťový rekord dlouhé trasy, vítězka kategorie dospělých venkovanék Blanka Řenčová traťový rekord žen. Pořadatelé zaznamenali též nového nejmladšího a nejstaršího účastníka, navíc díky třem zástupcům Helvetského kříže padl i rekord v počtu účastníků. (rm)

Tučňák v kladenském dresu nezklamal

Jágr přilákal plný dům

Hloučky příznivců kladenského hokeje již několik hodin před duelem s úřadujícím mistrem HC Olomouc dávaly tušit, že jde o mimořádnou událost. Po dlouhé době nastoupil na led kladenský odchovanec a jeden z nejlepších hokejistů u nás Jaromír Jágr. Svou popularitu u příznivců umocnil tím, že za Kladno nastupuje nezištně, bez nároku na plat. Na úvodní zápas se pečlivě připravoval a uvedl se výborným výkonem, který pomohl k zisku bodu. Vstřelil první gól a dva další vypracoval. Hrál v "lajně" s Bláhou a Čermákem, která zařídila čtyři góly z pěti. Celkem přišlo 7500 diváků (vyprodáno)!

Na tiskovce trenér Neliba zdůraznil, že Jágr je skutečná posila. "Důležité bylo, že naši hráči nekapitulovali ani za nepříznivého stavu 2:4". Prezident klubu J. Jágr senior na poznámky novinářů k výkonu kladenských brankářů a obránců odpověděl: "Musíme s tím něco udělat, letos to však půjde jen velmi těžko."

V Pardubicích při druhém ligovém startu Jaromír pro zranění nedohrál (naražená žebra), podle trenérů by však týdenní extraligová přestávka (Německý pohár) měla k vylčení stačit. Josef Hošek

Živá historie. Vlevo nahoře Martina Švandová, vpravo lyžař Zdeněk Kučera, vlevo dole Rusínovi, vpravo dole Roman Tuček

Vpředu Soukupovi, vzadu Osvaldovi. Závod batolat na trase K chalupě a zpátky 2017

Zina Nachtigallová, Jana Janečková a pes Kuki 2020

Superlativy závodu

Nejmladší běžec: Daniel Judák 302 dnů v 23. ročníku
Nejmladší běžkyně: Daniela Alscherová 244 dnů v 11. ročníku
Nejmladší účastník: Kryštof Osvald 12 dní v 27. ročníku
Nejmladší dvojčata: Petr a Vojtěch Kratinovi 344 dnů v 24. ročníku
Nejstarší účastník: Ladislav Tlustý 73 let v 22. ročníku
Nejstarší účastnice: Helena Šimůnková 85 let v 28. ročníku
Nejvyšší počet účastníků: 103 v 14. ročníku
Nejnižší počet účastníků: 10 v 1. a 2. ročníku
Rekord venkovanů 5,5 km: Daniel Krupička 24:42 v 26. ročníku
Rekord venkovanék 5,5 km: Alice Procházková 30:13 v 10. ročníku
Rekord venkovanů 3,3 km: Martin Utíkal 15:47 v 10. ročníku
Rekord venkovanék 3,3 km: Katka Procházková 15:00 v 10. ročníku-absolutní rekord krátké trasy!

Nejvzdálenější účastníci: Jan, Jan a Michael Soyka, Zürich, S C H W E I Z

Nejčastější účastník: Pavel Varga 26 účastí

Nejčastější účastnice: Petra Vostatková – Vargová 27 ročníků

Nejvíce rodinných účastníků: Mirka a Petr Kuthanovi, dcery Petra a Lenka, manžel Petry Zdeněk, syn Kryštof, dcera Štěpánka, pes Jáchym, manžel Lenky Lukáš, syn Daniel, bratr Mirky Tomáš Burián a Medvídek z Bogoty